

ת"פ 41792/04/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד נאסר, אחמד נאסר, זידאן מנצור, ורדה נאסר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

05 מרץ 2015

ת"פ 41792-04-14 מדינת ישראל נ'
נאסר ואח'

לפני כב' השופטת רות לורך, סג"נ

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. מוחמד נאסר 2. אחמד נאסר 3. זידאן מנצור 4. ורדה נאסר

נוכחים:

עו"ד שלומי ויזן ב"כ המאשימה

עו"ד פאדי חמדן ב"כ הנאשם 2

עו"ד חסקיה ב"כ הנאשם 3

הנאשם 2 הובא ע"י שב"ס

הנאשם 3 התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

נאשמים 2 ו-3

הנאשם 2 הורשע עפ"י הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של כליאת שווא לפי סעיף 377 לחוק העונשין, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא לפי סעיף 335+333(ב)+29 לחוק, קשירת קשר לעוון לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

עמוד 1

הנאשם 3 הורשע עפ"י הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של סיוע לכליאת שווא לפי סעיף 377 + 31 לחוק.

הודאת הנאשמים נעשתה במסגרת הסדר טיעון לפיו עותרים הצדדים לגזור על הנאשם 2-18 חודשים מאסר בפועל בניכוי תקופת המעצר ומאסר על תנאי. על הנאשם 3 עותרים הצדדים לגזור 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

המאשימה עותרת לגזור על כל אחד מהנאשמים פיצוי לטובת המתלונן, ואילו ההגנה עותרת להימנע מכך או לחילופין לקבוע פיצוי סמלי.

לחומרה יש לזקוף את העבירות ונסיבות ביצוען. כפי שעולה מהעובדות בהן הודו הנאשמים, הנאשם 2 יחד עם אחיו (הנאשם 1) קשרו קשר לפגוע במתלונן על רקע העובדה שהוא ניהל מערכת יחסים רומנטית עם אחותם וכאשר רצונם היה כי הוא יתחתן איתה בעקבות הריונה ממנו.

במסגרת מימוש התוכנית, ביצעו הנאשם 2 והאחר את העבירות שתוצאתן חבלה לא מבוטלת של המתלונן, לרבות שבר בארובת העין. חלקו של הנאשם 3, מינורי יותר, כאשר הוא סייע לכליאת השווא של המתלונן.

לקולא יש לזקוף את הנסיבות והשיקולים שפירטו הצדדים שהביאו אותם להסדר הטיעון: הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן וחסכו בכך את העדת העדים, לכך משקל רב כאשר מדובר בעבירות בנסיבות שיצרו מערכת משפחתית מורכבת ומסובכת; לנאשם 2 אמנם הרשעה קודמת, אך הוא מעולם לא ריצה מאסר; לנאשם 3 אין כל עבר פלילי, הוא היה עצור בתיק זה כמעט חודשיים ומאז הוא נתון בתנאי מעצר בית מלא, ללא יכולת לעבוד ולפרנס את אשתו וארבעת ילדיו;

משקל רב נתנו הצדדים לעובדה שהמתלונן התייצב בדיון המעצר והודיע כי הצדדים הגיעו להסכם סולחה ביניהם.

לאור המפורט לעיל, מוצאת אני את ההסדר אליו הגיעו הצדדים ראוי. באשר לרכיב הפיצוי, נוכח העובדה שאכן מדובר בחבלות לא מבוטלות שנגרמו למתלונן, כאשר אין אינדיקציה שהוא פוצה ע"י מי מהמעורבים, יש מקום לדעתי לפסוק פיצוי וזאת בהתחשב מחד בחלק היחסי של כל אחד מהנאשמים שלפני ומאידך בעובדה שהנאשם 2 מצוי במעצר עד תום ההליכים וירצה מאסר בפועל.

לאור המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

1. 18 חודשים מאסר בפועל שתחילתו ביום מעצרו - 18.7.2014. כמו כן, ינוכו ימי מעצרו מיום 16.4.2014 ועד 16.7.2014.

2. 12 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירת אלימות מסוג פשע.

3. 6 חודשים מאסר על תנאי, שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירת אלימות מסוג עוון.
4. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪ שיופקד בקופת בית המשפט ב-5 תשלומים שווים ורצופים, שהראשון ביום 1.7.2015.

על הנאשם 3 אני גוזרת את העונשים הבאים:

1. 6 חודשים מאסר בפועל שירוצה בעבודת שירות במוסד "אונים" בכפר סבא. תחילת העבודה ביום 30.4.2015. ביום זה יתייבב הנאשם לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה ברמלה.
2. 6 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים עבירה של כליאת שווא, או עבירת אלימות מסוג עוון.
3. פיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪, אשר יקוזז מהפיקדון שהופקד ע"י הנאשם במ"ת 41865-04-14 (ביום 2.6.14) והיתרה תוחזר אליו.

המאשימה תעביר פרטי המתלונן למזכירות תוך 7 ימים.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון.

ניתנה והודעה היום י"ד אדר תשע"ה, 05/03/2015 במעמד הנוכחים.

**רות לורך , שופטת
סגנית נשיא**